

عنوان مقاله:

تعیین روابط بین انتقال ماده خشک و برخی صفات مورفولوژیک در ژنوتیپ های جو به کمک تجزیه به عامل ها تحت شرایط تنش کم آبی

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم نخعی بدرآبادی

مجید شکرپور

علی اصغری

عزت اله اسفندیاری

خلاصه مقاله:

در این مطالعه تجزیه به عامل ها و تعیین سهم صفات مختلف در بروز صفات کمیدر جو مورد بررسی قرار گرفت. ۴۰ ژنوتیپ جو به صورت کرت های خرد شده و در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با ۳ تکرار مورد آزمایش قرار گرفتند. سطوح تنش آبی به عنوان عامل اصلی به صورت آبیاری کامل (شاهد)، تنش متوسط (یک دوم آب آبیاری) و تنش شدید (قطع آبیاری) و ژنوتیپ ها به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. عملکرد دانه تنها با مقدار انتقال ماده خشک ساقه همبستگی مثبت و معنی دار در سطح احتمال یک درصد نشان داد. نتایج تجزیه به عامل ها در شرایط بدون تنش و تنشیک دوم آبیاری، ۵ عامل اول و در شرایط تنش قطع آبیاری ۴ عامل اول را تعیین کرد که به ترتیب ۹۶/۸۳٪، ۶۶/۸۳٪ و ۱۳/۷۴٪ از تغییرات داده ها را توجیه نمودند. در کل، در هر سه سطح تنش صفات سهم انتقال ماده خشک از ساقه و سپس پدانکل به دانه بسیار حایز اهمیت بودند و با افزایش سطح تنش صفات مقدار انتقال ماده خشکاز ساقه و پدانکل، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته، طول میانگره دوم، طول پدانکل و طول محور سنبله اهمیت بیشتر و صفات کارایی انتقال از ساقه و پدانکل به دانه، تعداد دانه در سنبله و عملکرد دانه اهمیت کمتری در گزینش بهترین ژنوتیپ ها پیدا کردند. به طور کلی، از نتایج حاصل می توان چنین استنباط کرد که صفات مربوط به انتقال می توانند شاخص های مهمی برای ارزیابی و انتخاب ژنوتیپ های جو تحت شرایط تنش خشکی به حساب آیند.

کلمات کلیدی:

انتقال ماده خشک، تجزیه به عاملها، صفات مورفولوژیک، جو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284999>

